У име Оца и Сина и Светога Духа!

Сваки човек, браћо и сестре, кад се спрема на неки пут, он се припрема за то путовање, носи све оно што му је потребно. Што је путовање дуже то је и припрема дужа и озбиљнија, јер сви знамо да на путу човеку могу да се десе разне непријатности. На путу могу да га сретну разбојници, да га опљачкају, да га сретне нека звер да га нападне и зато, он се припрема како би своје путовање обавио безбедно и сигурно. Пред нама, браћо и сестре, данас је једно велико путовање, један велики пут. Пут који траје не један дан, не седам дана, не десет дана него пут који траје седам недеља. То је пут у сусрет Христовоме Васкрсењу. Тај пут се зове Свети Часни и Велики пост који нас води и уводи у Васкрсење Христово. Због тога дугога пута Света Црква је знала шта нас на томе путу може снаћи и дочекати и зато одредила четири недеље да се припремимо за то наше дуго и дуго путовање, али спасоносно путовање.

Данас је прва недеља, припремна недеља, која се зове митара и фарисеја јер чули сте, у Светом Јеванђељу помињу се та два човека. Следећа недеља друга јесте Недеља блуднога сина. Трећа недеља је недеља која нас подсећа на изгнање Адама из раја и четврта недеља која нас опомиње на Страшни Суд Божији. Све су то опомене Цркве нама да бисмо се припремили како да прођемо Свети Часни пост, то путовање од седам недеља, безбедно и да стигнемо у тихо пристаниште васкрслога Господа. Данас је, дакле, прва припремна недеља и она поставља темеље нашега путовања али и нашега спасења.

Шта је темељ нашега спасења? Рекао је Господ у Својој беседи на гори: „Блажени сиромашни духом јер је њихово Царство Небеско. “Дакле, Господ је у темеље Свога Јеванђеља и у темеље наше Вере Православне поставио смирење. И данас управо због тога смирења ова недеља је и посвећена митару и фарисеју. Каже у Јеванђељу да два човека уђоше у храм да се помоле Богу. Један је стао напред испред свих и почео полугласно да говори: „Боже, хвала ти што нисам као остали људи. Нисам неправедник, нисам кривочинац, нисам лопов а постим два пута у недељи, дајем десетак од свега што имам“ или „Нисам као овај иза мене митар, тај цариник.“ А тај други човек, будући свестан својих грехова, стајао је у позадини храма и каже Јеванђеље, није се усуђивао ни очи да подигне к небу него је савио главу, ударао се у прса и говорио: „Боже, милостив буди мени грешноме!“ То су два човека у ствари који симболизују две карактеристике нас људи.

Онај први човек који говори, он је отишао, каже Јеванђеље кући неоправдан. Зашто кад није никакво зло чинио, кад је чинио добра дела? Његова хвала,

његова гордост је упропастила сва његова дела. Зато један духовник је рекао на данашњи свети дан: „Господе, дај ми дела фарисејева а смирење митарево“, јер дела наша, ако су саграђена, ако су подигнута на сујети, на гордости, онда она не воде у спасење него воде у пропаст. Јер гордост је први и главни грех, главни порок, гордост је и светлозарног анђела лученошца претворила у сатану и збацила с неба у пакао. Гордост је, дакле, оно што свакога човека одваја од Бога и баца у пакао у друштво демона. Супротно том пороку, том греху гордости, Господ је поставио лек и дао је лек. Тај лек је смирење. Јер смирен човек то је онај који осећа своју недостојност, који осећа да је пред Богом нико и ништа, који осећа потребу за помоћу Божијом и који се смирава и пред Богом и пред својом браћом људима. То је опет прва врлина из које све остале врлине расту. Као човек кад хоће да гради кућу, он не почиње од крова него почиње од темеља. Што су темељи бољи то је кућа сигурнија и тврђа и може да одоли и великом ветру и великој води, чак и земљотресу. Ако кућа нема добре темеље, онда све ово може врло брзо и лако да је поруши као што је и Господ рекао за онога који је градио кућу на песку - и удари вода и дођоше кише и ветрови и паде она кућа и распаде се страшно. Тако бива у свакога ко своје спасење не гради на смирењу, не гради на покајању своме, не гради на вери својој него гради на гордости својој, на сујети својој, на уздању у самога себе, као што је овај фарисеј био.

То је, браћо и сестре, ова прва припремна недеља која нам нуди и снабдева нас једним веома важним и моћним оружјем за наше дуго путовање. Даје нам, у ствари, у руке спасење да по њему живимо, да се њиме руководимо, да смирујемо себе будући да смо сви грешни и свесни својих грехова. И тако припремани од ове недеље преко остале три које долазе пред нама, а о којима ће бити говора када оне буду на реду, ми онда ступамо у свети Велики пост. Тај пост, телесни пост траје седам недеља. Али постоји други један пост, важнији од телеснога поста, то је пост духовни. Он траје четири недеље дуже. Данас у ствари почиње тај духовни пост када се ми људи треба више да бринемо о својој души, да сагледавамо своје грехе, да припремамо себе за покајање и исповест. Јер дела, добра дела без вере су, каже Јеванђеље, мртва. И телесни пост без духовнога поста, без чувања од греха и чишћења од греха не значи много. То не значи да не треба постити али треба само придружити и духовни пост оном телесном посту. Као што свака птица лети са два крила, са једним не може да лети, врти се у круг, тако и онај који се вози у чамцу има два весла и онда чамац иде право. Ако би користио само једно весло, он би се вртео у круг на води и никада не би стигао до свога циља. Тако нама је потребно, браћо и сестре, и један и други пост, и духовни и телесни да бисмо могли свој чамац,

своје душе управити и провести до нашега тихог пристаништа, до Васкрслога Господа и Царства Небескога ради кога је човек и створен и ради кога је Господ дошао на земљу да људима дарује Живот Вечни. То Господ извршава целим Својим животом, Својом науком, Својим примером, Својим речима, Својим чудесима а особито Својим славним Васкрсењем када је победио смрт, победио грех, победио ђавола и људима осигурао Живот Вечни и васкрсење из мртвих.

Нека би Господ даровао и нама снаге да данас почнемо са нашим духовним постом и да се припремамо и за онај телесни пост чувајући себе од свакога греха, пре свега од гордости а да се трудимо на своме смирењу како бисмо наоружани том светом врлином прошли безбедно наше дуго путовање и стигли да у радости духовној дочекамо свето Васкрсење Христово и да дочекамо и наше васкрсење из мртвих у последње дане када Господ то буде одредио, да би смо сви ми када дођемо у Царство Његово славили са свима Светима Њега чудесног Господа са Оцем и Духом Светим кроза све векове и сву вечност. Амин!

Нека је срећан и Богом благословен данашњи празник и данашњи свети почетак поста!